

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

06. november 2020

Besvarelse af spørgsmål 521 alm. del stillet af udvalget den 17. september 2020 efter ønske fra Lisbeth Bech-Nielsen (SF).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Med henvisning til artiklen: ”Finansrådgiver om flove virksomheder med renteswap: ”Hvis de fortæller om det, frygter de at blive udstillet””, den 16. september 2020, Børsen.dk, bedes ministeren redegøre for regeringens holdning til den nuværende situation vedrørende renteswaps på det finansielle marked, og om regeringen har i sinde at igangsætte initiativer til at sikre en mere gennemsigtig værdiansættelse af renteswaps.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr. 10 09 24 85
EAN nr. 579800026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

En renteswap – der overordnet kan beskrives som et bytte af rentevilkår mellem to parter for en given periode - er et avanceret finansielt instrument, som kan være svært at forstå. Det gør derfor naturligvis indtryk på mig, når virksomheder oplever, at de kommer i klemme.

Finanstilsynet har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”En renteswaps kompleksitet og høje risiko gør, at det anses for at være et komplekst finansielt instrument, som der er knyttet nogle særlige investorbeskyttende regler til.

En bank må således ikke sælge en renteswap til en virksomhed, der er kategoriseret som en detailkunde – hvilket langt de fleste danske erhvervsvirksomheder er – uden som minimum at sikre, at virksomheden har tilstrækkeligt kendskab og erfaring med dette instrument til at forstå de risici, der er knyttet til dem. Og hvis virksomheden ikke har en sådan forståelse så bør banken oplyse virksomheden om at det ikke er hensigtsmæssigt at købe den pågældende renteswap.

Det vil sige, at en virksomhed, som ikke har den fornødne viden om komplekse finansielle instrumenter, bør afholde sig fra at indgå aftaler om renteswaps, medmindre virksomheden forinden har modtaget behørig professionel og individuel rådgivning om den konkrete renteswap og de fordele og risici, den indebærer.”

Det fremgår af den artikel, der henvises til i spørgsmålet, at der er tvivl om, hvordan værdien af en renteswap skal beregnes og indgå i virksomhedernes regnskab. Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”En virksomhed, som har indgået en renteswap, skal som altovervejende hovedregel optage denne i regnskabet til dagsværdi.

Dagsværdi er i henhold til regnskabsreglerne den værdi, der vil blive modtaget ved salg af et aktiv eller som skal betales for at overdrage en forpligtelse ved en normal transaktion mellem uafhængige, markedsdeltagere på måletidspunktet.

Dagsværdien af den enkelte renteswap er bestemt af en række faktorer, der er aftalt i kontrakten for renteswappen. Disse faktorer består bl.a. i, hvilke renter renteswappen relaterer sig til, tidspunktet for opgørelsen, og om der løbende skal stilles sikkerhed til at dække eventuel kreditrisiko på den part i renteswappen for hvem det er en forpligtelse.

Den virksomhed, som har indgået en renteswap, kan ikke uden videre anvende en værdi opgjort af sin bank til værdiansættelsen, men skal selv forholde sig til værdien af renteswappen, herunder sin egen kreditrisiko. Ofte vil den værdi banken oplyser kunden nemlig være den værdi, kunden skal betale for at indfri renteswappen. Denne værdi er ikke nødvendigvis lig dagsværdien af renteswappen, da værdien ved indfrielse afhænger af, hvad der er specificeret i kontrakten og denne vil som regel ikke være justeret for kreditrisiko.

Da beregningen af dagsværdien på renteswaps afhænger af mange forskellige kontraktbestemte forhold, er det ikke muligt at opstille en ensartet model for beregning af dagsværdien.

For at øge transparensen om renteswaps er der af markedsdeltagerne gjort en række tiltag for at øge ensartetheden af renteswaps gennem bl.a. nationale og internationale standardiserede kontrakter både udarbejdet af brancheorganisationen International Swaps and Derivatives Association (ISDA) og Finans Danmark. De standardiserede kontrakter kan hjælpe til at sikre mere ensartede rammevilkår for swapaftalerne. Det er dog altovervejende finansielle virksomheder, som bruger disse rammeaftaler i handel mellem hinanden da aftalerne typisk kræver løbende udveksling af sikkerhedsstillelse. En sådan løbende sikkerhedsstillelse kan være vanskelig for en almindelig erhvervsvirksomhed at stille.”

Jeg forventer klart, at bankerne lever op til deres ansvar, også når det angår salg af renteswaps, og derfor ikke sælger en renteswap til en virksomhed, der er kategoriseret som en detailkunde, uden som minimum at sikre, at

virksomheden har tilstrækkeligt kendskab og erfaring med dette instrument til at forstå de risici, der er knyttet til dem.

Samtidig opfordrer jeg til, at virksomheder afholder sig fra at købe komplekse finansielle produkter, de ikke har viden om.

Med venlig hilsen

Simon Kollerup